

(2000/C 303 E/055)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2446/99**från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen**

(16 december 1999)

Ämne: Skydd av konsumenterna i Latium

Till följd av den senaste tidens händelser i olika medlemsstater angående livsmedel med tillsatser eller genmodifierade livsmedel har en debatt även inletts på nationell nivå i Italien om livsmedelssäkerhet och livsmedelshygien, och därmed om de kontroller som myndigheterna bör utföra för att skydda medborgarnas hälsa.

Många direktiv, bland annat 93/99/EEG⁽¹⁾, 86/96/COL (rekommendationer från EFTA:s övervakningsmyndighet), 90/220/EEG⁽²⁾, 89/397/EEG⁽³⁾ och 93/43/EEG⁽⁴⁾ innehåller tydliga parametrar för kontrollerna. Enligt dessa parametrar bör 30-50 stickprov utföras per 10 000 invånare. I Rom och kringliggande områden skall det alltså göras 15 000-20 000 kontroller medan det i själva verket endast utförs ungefär 11 stickprov om dagen, dvs. 4 000 per år, vilket kraftigt understiger det antal som fastställs i EU:s direktiv. Inte ens efter den välkända dioxinskandalen med kycklingar har regionen Latium antagit något seriöst program för livsmedelskontroll, och utsätter därför konsumenterna för allvarliga risker.

Kan kommissionen därför besvara följande:

1. Om det finns några andra direktiv från kommissionen i detta ärende?
2. Om Italien har genomfört de direktiv som reglerar denna fråga?
3. Om inte, vilka åtgärder har kommissionen vidtagit, eller avser kommissionen att vidta, mot de behöriga italienska myndigheterna, och i synnerhet mot den regionala administrationen i Latium?
4. Med tanke på att konsumenternas hälsa i Latium ständigt utsätts för risker, anser inte kommissionen att det är brådskande att den direkt ingriper för att framtvunga tillfredsställande kontroller?

⁽¹⁾ EGT L 290, 24.11.1993, s. 14.

⁽²⁾ EGT L 117, 8.5.1990, s. 15.

⁽³⁾ EGT L 186, 30.6.1989, s. 23.

⁽⁴⁾ EGT L 175, 19.7.1993, s. 1.

Svar från David Byrne på kommissionens vägnar

(4 februari 2000)

Enligt rådets direktiv 89/397/EEG av den 14 juni 1989 om offentlig kontroll av livsmedel och rådets direktiv 93/99/EEG av den 29 oktober 1993 om ytterligare åtgärder för offentlig kontroll av livsmedel skall medlemsstaterna genomföra kontroller för att se till att bestämmelserna enligt såväl gemenskapsrätten som den nationella lagstiftningen om livsmedel iaktas. Rådets båda direktiv innehåller de generella principerna och kraven för kontroller på en rad områden inom livsmedelslagstiftningen, bl.a. när det gäller livsmedelshygien, föroreningar, märkning, tillsatser, sötningsmedel, smakämnen och material som kommer i kontakt med livsmedel. Där anges inte hur ofta inspektioner eller provtagning skall genomföras, utan som huvudregel fastställs att livsmedelsanläggningar skall besiktigas med sådana mellanrum som krävs i proportion till risken och att prover skall tas när detta behövs som stöd för kontrollerna. Provtagning är visserligen ett viktigt komplement, men utgör inte själva grunden för kontrollerna eftersom de bara ger begränsad information.

Den grundläggande principen för lagstiftningen om kontroller är att se till att dessa utförs av livsmedelsföretagen när livsmedlen framställs. Detta övervakas i sin tur av myndigheterna genom inspektioner, revisioner och vid behov även genom provtagning. Kontrollerna vid framställningen är en stabilare grund

för livsmedelssäkerheten än om prover tas på livsmedlen när de redan finns på marknaden. Medlemsstaterna uppmanas dock att även ta prover på dessa livsmedel för att kontrollera säkerheten.

Enligt artikel 14 i direktiv 89/397/EEG skall medlemsstaterna sända in resultaten av sina kontroller till kommissionen, bl.a. med uppgifter om antalet utförda kontroller, antalet konstaterade överträdelser och en övergripande redogörelse för vilka prover som har tagits för vissa typer av livsmedel. De italienska myndigheterna har sänt in sin statistik till kommissionen i enlighet med denna bestämmelse och av dessa uppgifter framgår att de italienska kontrollmyndigheterna följer de principer som lagts fast enligt direktiven. Statistiken är inte uppdelad efter medlemsstaternas regioner.

Varje år sedan 1993 har kommissionen rekommenderat medlemsstaterna i hela gemenskapen att utföra vissa livsmedelskontroller då man har velat ta upp en särskild fråga till behandling. I vissa fall har detta även inneburit provtagning och analyser av livsmedel. Rekommendation nr 86/96/KOL av den 10 juli 1996 innebar även att ett samordnat program för 1996 genomfördes inom EES. För 2000 kommer detta program att vara inriktat på övervakning av bulktransport av livsmedel, tillämpningen av system för livsmedelssäkerhet i vissa livsmedelsföretag och de uppgifter som anges i näringsvärdesdeklarationen för livsmedel. Kommissionen har inte under tidigare år och heller inte detta år gjort några rekommendationer om hur omfattande eller hur många prover som skall tas eller hur många livsmedelsföretag som skall ingå i programmet.

I medlemsstaterna tas även prover i samband med de obligatoriska kontrollplanerna för att undersöka rests substanser inom ramen för rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och rests substanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav⁽¹⁾. Dessa planer omfattar även kontroller av polyklorerade bifenylter (PCB) och andra miljöföroreningar som dioxin. Italien har iakttagit direktivbestämmelserna och sänt in resultaten för 1998 och den föreslagna planen för 1999.

Medlemsstaternas statistik över dessa kontroller kompletteras av de kontroller kommissionen genomför i medlemsstaterna i enlighet med artikel 5 i direktiv 93/99/EEG och andra direktiv om framställning av livsmedel av animaliskt ursprung. Dessa kontroller genomförs av kommissionens kontor för livsmedels- och veterinärfrågor.

Enligt artikel 4 i rådets direktiv 90/220/EEG av den 23 april 1990 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön⁽²⁾ skall medlemsstaterna se till att behöriga myndigheter genomför inspektioner och vidtar andra kontrollåtgärder som behövs för att säkerställa att detta direktiv följs. Detta kan omfatta provtagning och kontroller för att fastställa om en genetiskt modifierad organism är godkänd eller inte. Denna bestämmelse gäller utsättning av genetiskt modifierade organismer i experimentsyfte och utsläppande av sådana organismer på marknaden. Däremot gäller den inte inspektioner och provtagning av genetiskt modifierade organismer i livsmedel.

Kommissionen är medveten om att medlemsstaternas kontroller generellt sett behöver bli mer konsekventa. Gemenskapsrätten om kontroller måste moderniseras så att man kan dra nytta av nya kontrolltekniker och erfarenheterna av krisen i samband med BSE- och dioxinskandalerna. Kommissionens vitbok om livsmedelssäkerhet⁽³⁾ innehåller förslag till förbättringar av lagstiftningen om kontroller så att alla delar av produktionskedjan, från producent till konsument, verkligen genomgår adekvata kontroller. Vitboken innehåller även förslag till nya bestämmelser för kontrollerna av foder. Kommissionen underströk också vikten av övervakning av de myndigheter som ansvarar för livsmedelskontrollen i medlemsstaterna genom kommissionens kontor för livsmedels- och veterinärfrågor.

Information om kontrollerna i medlemsstaterna finns på Internet under följande adress: <http://europa.eu.int/comm/dg24/health>

⁽¹⁾ EGT L 125, 23.5.1996.

⁽²⁾ EGT L 117, 8.5.1990.

⁽³⁾ KOM(1999) 719 slutlig.